

Sen Yok Tun O Zaman

– Bulem hatun · 28 Ekim 2018

SEN... SEN YOKTUN O ZAMAN

Seni benden başkası bilmezken kimsin nesin
Seçtim...ben seni seçtim de sen yoktun o zaman
Kılavuzum aşk idi bana meçhul adresin
Göçtüm... devranlar göçtüm de sen yoktun o zaman...

Denizlerin sinmesi, dağların yükselmesi
Uğultunun dinmesi, ilk buluşma öncesi
Kolay mıydı kaderin bu menzile gelmesi
Uçtum... semalar uçtum da sen yoktun o zaman...

Dünya bana yabancı, gezegenim Venüs'tü
Ufak-tefek mutluluk, cümlesi bana küstü
Sırat köprüsü gibi gâh diz üstü- yüz üstü
Geçtim... canımdan geçtim de sen yoktun o zaman...

Ağzım var dilim yoktu bilmiyorum sandılar
Kirlerini merhamet ırmağında yundular
Derde dermen dediler, ağuları sundular
İçtim...hepsini içtim de sen yoktun o zaman...

İşi görülenlerin bitti merabaları
Bende değer bulmadı pulları- paraları
Peşimden kovaladı şeytan arabaları
Kaçtım... güç-belâ kaçtım da sen yoktun o zaman...

Ve sonra tanır oldum ipimi çekenleri
Silkelemek gerekti üstüme çökenleri
Kanayan ellerimle kartlamış dikenleri
Biçtim...tırpansız biçtim de sen yoktun o zaman...

Hasretten kalmamıştı gözlerimin ferî hiç
Dolmamıştı kimseyle boşluğunun yeri hiç
Geçmiş zaman kapandı dönülür mü geri hiç

Saçtım... ömrümü saçtım da sen yoktun o zaman...

Sabretmek ve emekti sırlı iki kelime
Kalbime umut verdi, dua verdi dilime
Nihayet alabildim anahtarı elime
Açtım... kapıyı açtım da sen yoktun o zaman...

Nefesin körüklerken muhabbet ocağını
Asırlardır özledim şefkatli kucağını
Sen girmeden kalbime, dikmeden sancağını
Hiçtim... ben sensiz hiçtim de sen çoktun o zaman!..

.....

Dr. Ayşe İzci Coşkuner,11/9/2018, Antalya